

Onze lieve vrouwetoren

Arie Heijmen (2002)

Gidelied van het Amersfoortse Klokkenluiders Gilde

Albrecht Rodenborch (1856-1880)

$\text{♩} = 120$

Cen - trum der stad, een rij - ke schat Daar staat de Lie - ve vrou - we -
Luis - ter en zie, de He - mo - ny Daar - naast een ca - ril - lon ge -
Ni - ca - ci - us, hij red - de dus, hij gro - te held ooit on - zer

4

to - ren. Trots staat zij daar en al - tijd klaar
bo - ren. Trots op de stad, zorg - de men dat
to - ren, Bes - te Len - naert, recht uit ons hart:

7

'tze - ven ge - lui te la - ten ho - ren. Maar soms zij rilt
ik steeds meer houd van de - ze to - ren. Gij die hier woont,
Mocht je nog eens die klan - ken ho - ren, mo - ge als gunst

10

en eens - klaps gilt haar bron - zen stem - me door de ste - de.
wordt zo be - loond dus draagt uw trots uit o - ver gren - zen.
vav el - ke slag vre - de en vrij - heid blij - ven heer - sen.

13

Oor - log was daar,
Dan zul - len wij,
Gij Lie - ve vrouwe

nooit meer ver - ge - ten
ja wij van ze - ven
oh scho - ne to - ren,

Zij luidt de klok,
o - ver de stad
laat eeuw - en lang

16

liet ons zo we - ten
luid le - ven ge - ven.
uw klok - ken ho - ren.

A - mers - foort ik waak
Want de - ze to - ren
En komt er weer een

o - ver jou
blijf ik trouw:
sted - ling bij:

19

zorg voor de lui - der
de to - ren van de
Luid dan uw klok - ken,

aan - het touw.
Lie - ve vrouw.
maakt ons blij.